

Иззи беше дете с приключенски дух, активно въображение и толкова силни емоции, че изглеждаха чак като чудовища. Той покани някои чувства като Щастие и Спокойствието да останат колкото им се иска, но каза на други, като Гнева, Тревогата, Тъгата и Страх, да **СТОЯТ ДАЛЕЧ** от него.

За Иззи тези неприятни чувства не бяха добри, а грозни, мизливи, страшни чудовища. Всеки път, когато се появяваха, Спокойствието сякаш изчезваше. Когато чудовищата се спотайваха наблизко, тялото на Иззи изтръпваше от ужас. Не след дълго в съзнанието му започваха да бръмчат неприятни мисли и спомени.

Иззи беше много натоварен. Подготвяше се за сериозен тест в училище, когато Тревогата се промъкна отзад. Иззи се опита да задържи Тревогата, но тя растеше и растеше, докато той вече не можеше да я контролира. Стана толкова разсеян, че не успя да се съсредоточи върху теста.

Преди му беше лесно да отблъсне Гнева, но напоследък Гневът беше постоянно наоколо. Когато Гневът нахлуваше, Иззи кипваше и избухваше в ярост. Със стиснати юмруци и силно зачервено лице крещеше и тропаше с крака.

